

Indenrigsministerens Samtykke. Jeg befinder mig imidlertid i nogen Forlegenhed ligeoverfor det Vædringsforslag, der her er stillet. Idet jeg seer paa det, forekommer det mig, som om det ikke kan vedtages; thi hvis dette skeer, kommer der til at staae i Paragraphen, at begge Sognes Beboere skulle adspørges; men der staaer tilsidst i samme Paragraph og samme Stykke, at kun det ene Sogns Beboere skulle adspørges. Dersom det ærede Medlem havde foreslaaet, at Slutningen af sidste Punktum i § 1 skulde gaae ud, saa kunde vi have vedtaget hans Forslag, men nu ere vi næsten ude af Stand til at gjøre det.

Notvitt: Det ærede Medlem, der nu satte sig, mener, at mit Forslag ikke vilde være i god Overensstemmelse med sidste Deel af § 1 i Loven af 6te Juli 1867. Jeg skal villig indrømme, at det kunde være rigtigt, at navnlig den Deel af Paragraphen, der lyder saaledes: „skulde i enkelte Tilfælde Fleertallet af Vælgerne i et af de under et fælles Sogneraad henhørende Sogne ønske at adskille disse Sognes Communalvæsen, kan Amtsrådet med Indenrigsministeriets Samtykke tilstaae en saadan Adskillelse“, blev tagen bort, og jeg skal søge at virke dertil ved 3die Behandling, idet jeg skal see at faae 14 andre Medlemmer til at stille Forslag om, at denne Bestemmelse kan gaae ud.

Clausager: Det var ikke min Hensigt at tage Ordet angaaende det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Notvitt), men paa Grund af hans sidste Udtalelse maa jeg tillade mig at fremsøre et Par Bemærkninger. Forsaavidt han troer, at Forslaget, som jeg og flere Medlemmer af Thinget have tilladt os at stille til en Forandring i Landcommunallovens § 1, vil overhovedet kunne gjøre nogen- som helst Nytte, naar det sidste Punktum af den nævnte § 1 gaaer ud, troer jeg, han tager fejl, thi Lovforslaget lyder netop paa, at forsaavidt Amtsrådet i Henhold til § 1 i Landcommunalloven tillader Adskillelsen af to Sogne, skal det kunne skee paa de Betingelser, som

Forslaget omtaler, men det vil jo fuldstændig forvirres, hvis man tager det sidste Punktum af § 1 bort; jeg troer, at der saa ikke vil blive nogen Mening i hele Forslaget. Af den Grund altsaa finder jeg mig foranlediget til at udtale, at jeg for mit Vedkommende aldeles ikke kan slutte mig til hans Vædringsforslag; men jeg troer ogsaa, at det ærede Medlems Forslag er overflødig af en anden Grund, thi det er jo en Bestemmelse i Communallovens § 1, at Fleertallet af Vælgerne i et af de under et fælles Sogneraad henhørende Sogne skal have anholdt hos Amtsrådet om Adskillelsen, enten med Navns Underskrift eller med Sogneraadets skriftlige Attest for, at det er Fleertallet, der ønsker Adskillelsen. Nu foreslaaer det ærede Medlem, at der skal finde en Afstemning Sted, og han udtaler i den Anledning, at det ene Sogns Beboere kunne skee Uret, naar der ikke bliver at afstemme om Adskillelsen. Det er ganske vist muligt, at et Sogns Beboere ville kunne forurettes ved Adskillelsen, men man kan med ligesaa megen Føie vende Sagen om og sige, at det andet Sogn, som muligvis har det største Antal Beboere, kan skee Uret, naar det Sogn, der ikke ønsker Adskillelsen, kan forhindre det ved at sætte sig derimod. Særligt mener jeg slet ikke, at Vædringsforslaget enten vil have nogen Betydning eller i det Hele taget vil bevirke nogen videre Tydeliggjørelse i Lovens Bestemmelser. — Da jeg har faaet Ordet, skal jeg tillade mig at fremsætte endnu nogle Bemærkninger, som det egentlig var min Hensigt at fremsøre under Sagens første Behandling, men paa Grund af, at Tiden da var saa langt fremrykket, sandt jeg mig ikke foranlediget til yderligere at forhale Tiden. Der blev allerede under første Behandling fremsørt enkelte specielle Tilfælde, hvori der kunde have været særlig Grund til at ønske en Adskillelse af Communalvæsenet, og jeg skal tillade mig at fremsøre endnu et Exempel. I en Commune i Vestjylland findes et Forhold, som jeg ganske vist troer er noget enestaaende i sit Slags, hvorfor det ene Sogns Beboere gjentagne Gange have ønsket en Adskillelse i communal Henseende.